

Vastaus kirjalliseen kysymykseen julkisen palvelun televisio- ja radio-ohjelmien siirtovelvoitteesta

Eduskunnan puhemiehelle

Eduskunnan työjärjestyksen 27 §:ssä mainitussa tarkoituksessa Te, Arvoisa puhemies, olette toimitannut asianomaisen ministerin vastattavaksi kansanedustaja Paula Risikon /kok näin kuuluvan kirjallisen kysymyksen KK 690/2020 vp:

Mihin toimenpiteisiin hallitus aikoo ryhtyä kaapeliverkkoa ja yhteisantennijärjestelmiä koskevan julkisen palvelun televisio- ja radio-ohjelmistojen siirtovelvoitteen purkamiseksi?

Vastauksena kysymykseen esitän seuraavaa:

Nykyään siirtovelvoite koskee julkisen palvelun ohjelmistoja, jotka kaapelitelevisioverkossa toimivien, verkkopalvelua tarjoavien teleyritysten tulee siirtää ilman korvausta. Siirtovelvollisuudesta säädetään sähköisen viestinnän palveluista annetun lain 227 §:ssä. Siirtovelvoitteella on osaltaan varmistettu, että Ylen julkisen palvelun sisällöt ja muun muassa niihin liittyvät ääni- ja tekstityspalvelut ovat kaikkien kansalaisten saatavilla, myös kaapeliverkossa.

Siirtovelvollisuus voidaan asettaa perustuen EU-säätelyyn, nykyisen teledirektiivin (2018/1972) 114 artiklaan. Siirtovelvoitteita voidaan direktiivin mukaisesti asettaa, jos se on välttämätöntä jäsenvaltion selkeästi määrittelemien yleisen edun mukaisten tavoitteiden saavuttamiseksi. Velvoitteiden tulee olla oikeasuhteisia ja avoimia.

Direktiivin mukaan radio- ja televisiolähetysten yleisölle lähettämiseen käytettäviin sähköisiin viestintäverkkoihin ja -palveluihin kuuluvat kaapelitelevisio, internetpohjainen televisio sekä satelliitti- ja maanpäälliset lähetysverkot. Niihin voi kuulua myös muita verkkoja sikäli kuin merkittävä määrä loppukäyttäjiä käyttää tällaisia verkkoja pääasiallisena keinona radio- ja televisiolähetysten vastaanottamiseen

Teledirektiivin mukaan siirtovelvollisuuksia tulee tarkastella säännöllisesti uudelleen. Tarkastelu tulee tehdä vähintään viiden vuoden välein, jotta velvollisuudet voidaan pitää teknologian ja markkinoiden kehittymisen tasalla ja varmistaa niiden olevan jatkuvasti oikeassa suhteessa tavoitteisiin. Suomessa tarkastelu tehtiin edellisen kerran vuonna 2016. Silloin siirtovelvoitetta ei jatkettu kaupallisten ns. yleisen edun kanavien osalta. Yleisradion kanavien osalta siirtovelvoite pidettiin voimassa. Kaupallisten kanavien osalta katsottiin, että velvollisuuden jatkaminen ei olisi ollut oikeasuhtaista muun muassa sen vuoksi, että jakelukanavat ovat lisääntyneet, erilaisia televisiokanavia on saatavilla kaapeliverkossa runsaasti ja kaapelitalouksilla on kaapeliverkon lisäksi myös muita mahdollisuuksia ohjelmistojen vastaanottamiseen.

Vastaus kirjalliseen kysymykseen KKV 690/2020 vp

Siirtovelvollisuutta käsiteltiin myös meneillään olevan sähköisen viestinnän palveluista annetun lain muuttamisen (HE 98/2020 vp) valmistelun aikana. Lailla täytäntöönpannaan teledirektiivi ja audiovisuaalisia mediapalveluita kokevan direktiivin muutos- (2018/1808). Valmistelun aikana päädyttiin siihen, että siirtovelvollisuussäätelyä tarkastellaan erillisenä kysymyksenä teledirektiivin sallimassa aikataulussa. Sidosryhmien näkemykset siirtovelvoitteesta ja sen tarpeesta sekä siitä, mitä verkkoja mahdollisten velvollisuuksien tulisi koskea, vaihtelivat jyrkästi.

Seuraavan kerran siirtovelvollisuutta, sen tarvetta ja soveltamisalaa tarkastellaankin vuoden 2021 aikana. Tarkastelussa ja sen pohjalta tehtävissä ratkaisuissa huomioidaan luonnollisesti teledirektiivissä säädetyt reunaehdot.

Helsingissä 14.10.2020

liikenne- ja viestintäministeri Timo Harakka